

Strafferetsplejen, og ligesom det herefter maatte anses for uheldigt, om man vilde gentage disse Regler, udrevne af deres naturlige Sammenhæng, i Lovudkastet om Retsorganisationen, saaledes vilde det aabenbart ligge endnu fjærnere i denne at optage Ordningen af den anden Side af Politivirksomheden (den administrative). Med Hensyn til det sidstnævnte Forhold henviser derfor § 87, 1ste Stykke, til de gældende Lov og Vedtægter. Selv om der i visse Retninger maatte være Trang til ny Bestemmelser paa dette Omraade, kan det i alt Fald ikke være Opgaven at give disse i Sammenhæng med Retsplejens Omordning.

Hvad angaar den uden for Politimyndigheden faldende Forvaltningsvirksomhed (*Underøvrighedsforretningerne*), som efter de hidtil gældende Regler har været henlagt til Herredsfogden, Birkedommeren eller Byfogden, ere enkelte herhen hørende Forretninger ifølge Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje blevne til Domstols-sager. Dette gælder saaledes om Umyndiggørelse og Anordning af fast Lavværgemaal for Enker, se den nævnte Lovs Kapitel XXVII. Andre af disse Forretninger ville, uanset at de have bevaret deres administrative Karakter, forblive hos Underdommerne ifølge Udkastets § 16 Litr. b, d og e, nemlig Formandskabet i Landvæsenskommissioner, Udmeldelse af Syns- og Skønsmand uden for Retsplejen, for saa vidt den ikke kan ske af Øvrigheden, og en Del Forretninger, som vedrøre Statens Forsorg for umyndige. Endelig er uden for Københavns den Øvrigheden efter D. L. 3—16—3 tilkommende Afgørelsesret . . . henlagte til vedkommende Amtmand (§ 87, 2det Stykke), en Ordning, som naar disse Forretninger skulle udskilles fra Underdommerens Virkekreds, vistnok vil findes at stemme bedst med deres Natur og heller ikke kan antages at ville frembyde praktiske Ulemper. Bortset fra de oven anførte Undtagelser er hele den omfattende Kreds af Underøvrighedsforretninger, som i Tidernes Løb er overdraget de nuværende Retsbetjente, ved Udkastets § 87 blevet henlagt til Politimestrene, hvorhos man, for at afskære Tvivl om, hvor vidt enkelte af de Retsbetjentene paahvilende Forretninger ere paalagte dem i Egenskab af Underøvrigheder, har anset det for rettest at affatte den paagældende Bestemmelse saaledes, at enhver Forretning, der efter den hidtil gældende Ret har været henlagt til Retsbetjentene, og som ikke ifølge Reglerne i denne Lovs første Afsnit gaa over til

Retterne, henvises til Politimestrene*). Den saaledes foreslaaede Ordning er imidlertid ikke fremgaaet af den Erkendelse, at alle de her omhandlede, meget forskelligartede Forretninger staa i naturlig Forbindelse med Politivirksomheden eller dog uden Ulempe kunne forenes med denne, men hviler paa den Betragtning, at der ikke er nogen anden bestaaende Myndighed, til hvilken de naturligere kunne henlægges, medens Oprettelse af særegne Statsmyndigheder til Varetagelse af disse Forretninger allerede af finansielle Hensyn maa anses for udelukket. Som det af Bestemmelsens Affattelse vil ses, fremtræder imidlertid den i Udkastet foreslaaede Ordning paa dette Punkt kun med en foreløbig Karakter. I Overensstemmelse med det i Lov 26de Maj 1868 § 2 tagne Forbehold maa det nemlig antages, at Gennemførelsen af Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen vil drage en Forandring i Henseende til Kjøbstadkommunernes Bestyrelse efter sig, og en Omordning af dette Forhold — om hvilken det selvfølgelig ikke er Kommissionens Opgave at stille Forslag — tør vistnok forudsættes i flere Henseender at ville indvirke paa Politimesterens Virkekreds, navnlig i den Retning, at nogle af de dem ved Bestemmelsen i Udkastets § 87, 2det Stykke, tildelte Forretninger i Købstæderne ville blive henlagte til Kommunalbestyrelsen. — Hvad angaar de Kommuner (Flækkerne), i hvis Bestyrelse Underøvrigheden paa Landet efter de hidtil gældende Regler indtræder som Formand med samme Stilling som Borgmesteren i Købstæderne, bestemmer § 87, sidste Stykke, at Formanden for Fremtiden beskikkes af Kongen, indtil anderledes fastsættes ved Lov. Det er altsaa ikke udelukket, at Politimesteren i disse Kommuner kan beskikkes til Formand for Kommunalbestyrelsen; man har kun villet ophæve den bestaaende lovbestemte Forening af sidstnævnte Funktion og Underøvrighedsforretningerne, en Ordning, der efter disses Henlæggelse til de ny Politimestre næppe vilde være hensigtsmæssig“.

Som Afvigelser af Betydning fra det tidligere Forslag maa følgende nævnes:

*) Herfra er dog gjort en Undtagelse for de frivillige Auktioners Vedkommende, idet Ordningen af dette Forhold, som er forudsat ikke at skulle bevare sin tidligere judicielle Karakter, er henvist til en særlig Lov.